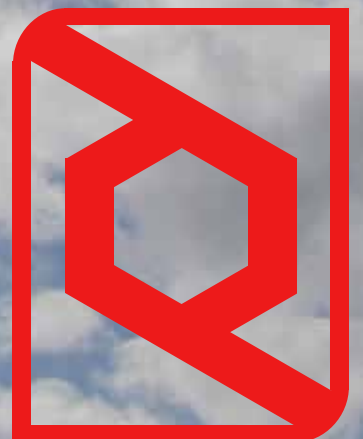

KoRKiRuuvi

2010

KoRKkiruuvi 2010

TTY:n
Koneenrakentajakillan
julkaisu

Korkeakoulunkatu 6
33720 TAMPERE
puh. 045-1327071

www.kork.fi

Toimitus
Päätoimittaja
Annamajja Rönkkö

Taittaja
Joel Tirkkonen

Kansi
Henri Sarasvirta / TT-kamerat

Palaute
hallitus@kork.fi

Painopaikka
Domus Print Oy

Levikki 110kpl

3 Pääkirjoitus

Viimeistä viedään

4 Puheenjohtajan palsta

Asiaa ja ei sitä ainakaan

5 TEK-terveiset

KasTEKori

6 Sisarkiltapalsta

Muiden konekilttojen esittely

9 Sähköteekkarista Koneteekkariksi

Niin siinä vain kävi, ja hyvä niin

10 Konetytöt kokeilee - Winter Edition

Tytöt urheilemassa ja jälkipelaamassa

12 Hurun keittiössä

Suurenmoinen hampurilainen

13 Läski leipoo

Suussasulavia korvapuusteja

14 42 - hyvä syy juhlia

KoRK:n 42v-vuosijuhlasitsit lyhyesti kerraten ja muistia virkistäen

15 Uljas mainossivu

Mainoksia, kui siistii

16 Hallitusesittely

Keneltä tänä vuonna saa

PÄÄ-KIRJOITUS

Kesätappoa odotellessa

Hei ja hyvää Wapunjälkeistä aikaa! Nyt kun Wappu on ohi on hyvä aloittaa kesätapon odottaminen. Siksi minäkin kaivoin arkistoista kuvan viime vuoden kesätapon laulannoilta. Kiitos Annalle kuvasta!

Kädessäsi on vuoden 2010 ensimmäinen ja viimeinen KoRKKiruuvi. Kyllä, luit aivan oikein. Jatkossa KoRKKiruuvia saa lukea paperisena kerran vuodessa. Mutta ei hätää! Jo toukokuussa lanseeraamme upouuden ja upean VerkkoRuuvin, jota pääsee lukemaan vaikka kotoa. Loppuvuoden aikana VerkkoRuuvi ilmestyy yhteensä kolme kertaa ja toivomme, että uudesta lehdestä on teille paljon iloa. Mutta ensin tähän paperiseen versioon: Tässä lehdessä pääset vielä tutustumaan vuoden 2010 hallitusväkeen sekä toimareihin. Huru on taan ollut vauhdissa keittiössä ja tällä kertaa hänellä oli vastustajakin. Kuka on KoRK:n Iron Chef? Se selviää lehden sivulla X. Kone-tytöt tyyppasivat Herwannan ulkoliikuntatarjonnan loppiaisena ja reportaasi kertookin, missä on parhaat mäenlaskupaikat, kyykkäkentät ja ennenkaikkea, osaako konetyttö tehdä piruettin? Tällä tiedolla saattaa olla käyttöä taas ensi talvena. Entä oletko aina halunnut tietää millaista siellä #toisaalla on opiskella konetekniikkaa? Nyt aloitamme aivan uuden Sisarkiltapalstan, johon saamme kuulumisia muista konekilloista ympäri Suomea. Heidän lehdissään on vastaava palsta, joten meiltäkin lähtee kuulumisia sinne päin.

”VERKKORUUVIIN VOIT KIRJOITELLA VAPAAMUOTOISESTI JA SIITÄ MIKÄ HUVITTA

Seuraavan kerran Ruuvi ilmestyy siis verkossa VerkkoRuuvina ja sieltä kannattaa käydä lukemassa esimerkiksi opintoneuvojamme Annan ohjeet kesäopiskeluun. Tänä kesänä kannattaa miettiä tarkkaan mitä opiskelee, jos meinaa opiskella. Seuraa aktiivilistaa ja kork.fi -sivuja, jotta saat selville, mistä VerkkoRuuvia pääsee lukemaan ja ennenkaikkea milloin...

Lukuvuoden viimeinen tenttiviikko puskee päälle armotonta kyytiä ja koska keskivertokoneteekkari kaipaa muutakin sielunravintoa kuin dynamiikan ja hydrauliiikan tenttikirjat, niin ”päätimme julkaista” tämän ruuvin näin toukokuun iloksi Joten ei muuta kuin lehti kainaloon ja kohti käytävän vessaa!

Päätoimittaja, Annamajja

P.S. Onko sinulla tarve kirjoittaa jotain muutakin kuin tuotekehityksen harkkityötä? Pysytkö pääsääntöisesti aikataulussa? Eikö integraali enää taivu kauniisti? Onko hiiren klikkailu CAD:n perusteissa muuttunut pakkopullaksi? Ei se mitään! VerkkoRuuviin voit kirjoitella vapaamuotoisesti ja siitä mikä huvittaa. Ilmianna itsesi ja laita postia PÄÄtoimittajalle osoitteeseen annamajja.ronkko@tut.fi

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

TEKSTI: HANNU VIRTANEN

Syksyn fukseja odotellessa

Viisi vuotta sitten olin kovan paikan edessä. Edessäni oli tyhjä paperi, joka piti täyttää pätevällä suomen kielellä kuudessa tunnissa. Tuolloin tuotokseni rankattiin parhaaseen "A" -luokkaan. Tällä kertaa pitäisi yltää edes välttävään "PJ-palsta" -luokaan.

Näin aluksi haluaisin kiittää... sikainfluenssaa valinnastani tämän hienon ja perinteikkään killan puheenjohtajaksi. Enhän ollut edes paikalla, kun yleiskokous minut tähän hommaan valitsi. Eikös se niin mene, että haastavimpaan nakkiin valitaan se, joka ei ole paikalla. Kaikesta huolimatta lupaan kuitenkin sitä, mitä kaikki edeltäjänikin ovat aina luvanneet: Haasteita alati nuorenevalle hallituspoppoolle sekä roppakaupalla uudistuksia!

Uusi ja uljas pöytälatkä on jo nähnyt päivänvalon kiltapäivillä, killan ilta on jo kerran pimentynyt leffailan merkeissä ja ensimmäinen kiltakaraoke odottaa jo kulman takana. Pian voimme lukea VerkkoRuuvia uudet KoRK-paidat päällämme ja toivottavasti tulee

päivä, jolloin killan hifi-laitteisto suoltaa jäsenistön omaa tuotantoa. Perinteiltäkään ei killan 42-vuotisen historian aikana olla välttytty. Uuden hallituksen kanssa tunnemme vastuumme asian suhteen. Tänäkin vuonna siis keilataan, cuppeillaan, kruisailaan ja tappoillaan!

Kaiken kaikkiaan, kaikkea jännää on luvassa ja tämän jännän toimittaa perille "huomaamattomassa paketissa" mahtavat kanssahallituslaiseni. Mistä näitä krapuloita oikein tulee?

Ja kyllä, olen jo perehtynyt lisää talouden kiemuroihin ja tullut siihen tulokseen, että alkoholi on sitten vasta riittävän halpaa, kun selviäminen ei ole enää taloudellisesti kannattavaa.

Hannu "Nuija" Virtanen

KasTEKori

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Tuo tuomionkapistus, joka muuttaa palelevat ja pelokkaat fuksit pesunkestäviksi ja pelottaviksi teek-kareiksi. Tammerkosken hyytävien kuohujen tulviessa korin pohjan läpi seitsemättä kertaa, alkaa tuska muuttua tunnottomuudeksi ja Spumante imeytyä ikeniin lämmittämään...

Tarinan opetus: Wappu tulee, oletko valmis?

Wappu tulee valmisteluista huolimatta aina yllät-tään kuin vaaniva puuma savannilla tai Huumassa. Wappuun mennessä pitää hoitaa vielä kahden viikon opiskelut, sillä Tampin paljastuksella, krapulasitseillä ja pölökäljaviestillä on taipumus kiilata itsensä luen-tojen ja harjoitusten etusijalle. Kesäkin alkaa melkein heti wapun jälkeen ja töistä ei vielä tietoaakaan. Tähän huoleen apua tuo TEK.

Liiton palveluhinhan kuuluvat teekkarin kesätyön-hakua auttavat kapistukset kuten Teekkarin Työkirja, joka sisältää ilmoituksia lukuisista kesätyömahdollisuuksista. Näihin töihin käsiksi pääsemiseksi tarvitset kuitenkin huippuunsa tuunatun CV:n, sekä muiden joukosta esiin kumpuavan työhakemuksen. Näidenkin tekoon apunasi <http://teekkarintyokirja.tek.fi/>.

Töiden teko alipalkattuna on sekä hölmöä, että tyh-

mää. Tekniikan Akateemisten Liitto kantaakin jälleen huolta omistaan ja varmistaa, että jäsenistön palkkaus vastaa koulutusta. Tässä siis ohjeelliset palkkataulu-kot, joita vähintään kehtaat Herra Isoherralta pyytää:

DI:n aloituspalkka 3350 €/kk

Diplomityöpalkka 2450 €/kk

Opintoviikot	Opintopisteet	Peruspalkka (euroa/kk)
25-	37,5-	1830
50-	75-	1890
75-	112,5-	1990
100-	150-	2120
130-	195-	2240
160-	240-	2390

Onnea kesätyöhakuun!

Juha Sepponen

juha.sepponen@tut.fi

Koneenrakentajakillan TEK-kiltayhdyshenkilö

SISÄRKILTA- palsta

Otaniemeläiset näyttävät ihan tvikkareilta, oulu pilaa aina kaiken, ja lappeen Rantalaisilta puuttuu useimmiten vaatteet. Vaan löytyypä heistä paljon muutakin tietämisen arvoista!

Koneinsinöörikillita - KIK

Suomen konekilttojen kirjoa täydennämme me, Koneinsinöörikillita Otaniemen Aalto-yliopiston teknillisestä korkeakoulusta. Koneinsinöörikillita on perustettu 1915, ja olemme siten Suomen vanhin konekiltta. Nimestämme huolimatta edustamme sekä kone- että energiatekniikkaa opiskelevia. Vuodenvaihteesta lähtien olemme toimineet Aalto-yliopiston siiven alla. Uusi yliopisto yhdisti meidät Taideteollisen korkeakoulun ja Helsingin kauppakorkeakoulun kanssa. Olemme siis paitsi tekkareita, myös alkkareita!

Kaiken sydän on kiltahuoneemme, joka on kiltalaisten olohuone ja tapaamispaikka. Kiltiksellä on jäsenille ilmaiset kahvit. Opintoja tasapainottamaan on pienempiä ja suurempia tapahtumia lähes viikottain, aina ulkopeli- ja saunailloista sitseihin ja isoihin bileisiin. Excursioilla käymme ahkerasti, ja joka syksy on vierailtu Norjassa kylpyammesouduissa. Killallamme on oma pakettiauto, Jussi, jota jäsenemme voivat lainata, kuten myös kaasugrillia ja hitsauskonetta. Juhlinnan vastapainona Koneinsinöörikillita pyrkii myös toimimaan aktiivisena edunvalvojana ja opintoasioiden vaikuttajana laitosten ja tiedekunnan suuntaan.

Toimintaa pyörittää 40-henkinen porukka, jota kutsumme hallitukseksi. Haku hallitukseen aina loppusyksyllä, ja vaihtuvuus on viime vuosina ollut suurta ja touhu selvästi kiinnostavaa. Hallituksen toimintaa valvoo killan edustajisto eli kiltakunta, joka valitaan vaaleilla. Killassa on myös jaoksia, joihin kuka hyvänsä on vapaa liittymään ja joiden kautta toimintaan pääsee helposti mukaan.

Koneinsinöörikillan omista erikoisuuksista voisi mainita vuosittaiset legendaariset Bordellibileet ?

Mikä: Koneinsinöörikillita - KIK, Otaniemi

Perustamisvuosi: 1915

Ylioppilaskunta: Aalto-yliopiston ylioppilaskunta, AYY

Tuntomerkit: vaaleanpunaiset haalarit, 6-kulmainen tupsulakki

Kiltalehti: KoLehti

Jäsenmäärä ja sisäänotto: 1200 / 200+

Erikoisuudet: Bordelli-bileet, telatraktori, pakettiauto

Mistä löytyy: koneinsinöörikillita.fi ja kik.kuvat.fi

joista nimi kertoo kaiken ? sekä uunituoreen hankintamme, neuvostovalmisteisen DT-75-telatraktorin vuodelta 1975. Traktoriprojektin puuhamies kuvaili laitetta ytimekkäästi ?Corollan kokoiseksi, ja seitsemän painoiseksi?.

Killallamme on edessä 95. juhlavuosi, jota juhlitaneekin perusteellisesti maaliskuun lopussa vuosijuhlassamme Cuba Nightissa.

Oulun yliopiston koneinsinöörikiilta

Oulun yliopiston koneinsinöörikiilta on perustettu 1965, mistä lähtien yliopiston keskimääräinen pärs-täkerroin on ollut laskussa. Konetekniikan osastolle, jossa olemme ainoa kiilta, on vuosien saatossa ympätty materiaalitekniikka, ja koska kukaan ei voi myöntää että raksa-dippainssikoulutuksen lakkauttaminen Pohjois-Suomesta oli paska idea, perustettiin osastollemme kaikessa hiljaisuudessa myös raksa. Mikäs siinä, poik-kiiteellisyys on Oulussa pitkä perinne. Teknillinen tiedekuntahan on perustettu 1959, eli sen filosofisen (jaettu nykyään humanistiseen ja LuTKiin) tiedekunnan ohella yliopiston vanhin. Humanistityttöjen kanssa samassa suolle rakennetussa itäsaksalaishenkisessä legopalikkahärdellissä on asusteltu 70-luvulta. Oulu on tietävästi maailman ainoa kaupunki, jossa kirjasto ja teatteri ovat meressä, yliopisto suolla ja satama kuivalla maalla. Noh, innovaatio on päivän sana.

Samaisen pytingin kiltahuoneellansa majailee kone-kansa. Pommisuojaan kyhätty kodikas teekkariluolamme on muutoksen kourissa ja kokee parhaillaan kevyttä pintaremonttia. Flipperi, pleikkari, moccamaster, kevyt tietokonepatteristo ja kaoottiset persoonat takaavat saumattoman viihdepaketin koko teekkariperheelle. Uusimpia täydennyksiä jäsenpalveluvalikoimassamme on ruotsalainen porno-DVD "Näkymättömän miehen seksiseikkailut". Tätä ruotsalaista laatupätkää voi katsoa yhdessä kiltahuoneella tai lainata omaan käyttöönsä (kyllä, myös yölainaan).

Ihan oma lukunsa on sitten kiltamme moottoroitu divisioona. Legendaarinen paloautomme Ykä, GMC T-30 vuosimallia 1928 on kiltamme vanhin ja arvokkain jäsen. Wappukulkueessa luonnollisesti kärkipaikalla juhli-va se-

"FLIPPERI, PLEIKKARI, MOCCAMASTER, KEVYT TIETOKONEPATTERISTO JA KAOOTTISET PERSOONAT"

niori piri-stää monia muitakin pirskeitä pitkin vuotta. Wanhan herran kaoottinen pikkuveli, Mellakka, Land Rover vm. 1958, on kokenut vuosien varrella paljon, eritoten remontteja. Myös tällä riemurasialla on palokuntahistoria. Nelipyöräisiä sankareita täydentää urhea tsekkivahvistus Jawa vuodelta 1962. Sisätiloissa kiltahuoneen, luentosalien ja ruokaloiden väliä konelaiset voivat pendelöidä epämääräisellä laumalla potkulautoja.

Kalustosta suurin osa on nähtävillä koneteekkarin vuoden kohokohdassa, eli killan järjestämässä laskiais-juhlissa. Wapun tapaan laskiaista juhlitaan näyttävästi keskellä kaupunkia, ja illan edetessä yökerhossa. Sitsejä pidetään niin fukseille kuin humanistikiltojen kanssa, kuten myös kyykkää ynnä muuta toimintaa. Viikottain pyörii myös pajakerho, jossa pääsee toteuttamaan itseään osaston konepajalla.

Killan organisaatio on simppele ja joustava, vuosit-tain tarpeen mukaan vaihteleva määrä hallituslaisia ja toimareita. Vaalikokous pidetään yleensä marraskuussa ja kähmintäsaunassa on tungosta. Tunnusmerkkimme ovat tulipunainen haalari ja kampiakselilogo, joka esiintyy myös lakkimme kokardissa. Muista Suomen teekcareista poiketen nimittäin oululaisessa teekkarilakissa esiintyy killan, ei ylioppilaskunnan kokardi (me kun olemme aina olleet tiedekunta), ja tupsu ei lähde keskeltä vaan neljän tuulen hattua mukailien reunasta töröttävästä ulokkeesta. Muuten se on pyöreä, joten lakki on yksikulmainen.

Ja Oulu pilaa aina kaiken.

Mikä: Oulun Yliopiston Koneinsinöörikiilta ry
Perustamisvuosi: 1965
Ylioppilaskunta: Oulun yliopiston ylioppilaskunta, OYY
Kattojärjestö: Oulun Teekkariyhdistys ry
Tuntomerkit: punaiset haalarit, 1-kulmainen tupsulakki
Kiltalehti: Kampiakseli
Jäsenmäärä ja sisäänotto: 600 / noin 100
Erikoisuudet: Laskiainen, ajoneuvot, Näkymätön mies
Mistä löytyy: palkki oulu.fi, konekiilta@IRCnet

Koneenrakennuskilta - KRK

Koneenrakennuskilta ry on perustettu vuonna 1974. Konetekniikan opetus on tosin aloitettu Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa jo vuonna 1969. Muistivat sen aikaiset teekkarit perustaa ainejärjestöjä hieman myöhemmin, ja tutalaiset taisivat ehtiä ensiksi. Onneksi ovat vastaavasti reilusti vaisumpaa porukkaa. Olemme siitä poikkeuksellinen konetekniikan kiltta, että meillä opiskellaan vain konetekniikkaa (valmistusta, suunnittelua ja vähän puuta myös). Enteläiset ovat omana kiltanaan ja raksaa ei ole. Paloittain tehty koulumme (7 eri aikaan tehtyä rakennusvaihetta) sijaitsee Skinnarilan niemellä sinisen Saimaan ympäröimänä. Koulu on laitettu niemen perälle ja kyhätty sen ja ulkomaailman väliin runsaasti opiskelijoille osoitettuja tiilitaloja, mistä on aikain saatossa muodostunut SVV, Skinnarilan Vapaa Valtio. Aluettamme kuvaa parhaiten fukseille kerrottu ohje; SVV:n rajojen sisäpuolella voi harjoittaa vapaata alastomuutta, muualla kaupungissa on syytä pitää teekkarilakki päässä. Karjalaista henkeä ja perinnettä pyritään vaalimaan lähestulkoon syntymäpaikkakunnasta riippumatta.

Kiltahuoneemme sijaitsee yliopistomme näköalapaikalla ruokalan ja kirjaston välissä. Ainut, että se on väestönsuoja, eikä sieltä näe vahingossakaan ulos tai mihinkään muuallekaan ennen kuin kävelee muuta-

man kulman taakse. Olemme muutenkin oululaisten kanssa samoilla linjoilla. Meillä remontti on vankasti suunnitteilla (jo kolmatta vuotta). Killan viihdearse-naali sisältää nettikoneen ja ghettoasterin lisäksi uutta ja vanhaa alan (ja "alan") painettua materiaalia. Paikallinen erikoisuus on kiltamoska, vanha karjalainen korttipeli jalostettuna kiltahuoneella tapahtuvaan häviöihin sortamiseen. Killan ylpeys, valontuoja, on oranssi Solifer SM (vuosimalli tuntematon). Vankka 2-tahtisauhu on siivittänyt koneteekkarin satojen fuksityttösten suosioon mopokyytien myötä.

Vuoden tärkein tapahtuma koneteekkarile on wapun alla järjestettävä mäki-autokilpailu KRuisinKi.

Kilpailussa taistellaan sekunnin sadasosista itse (sääntöjen mukaan) rakennetuilla mäkiautoilla. Tapah-tumaan on perinteisesti haastettu kaikki sisarkillat, mutta kilpailusuorituksia on nähty ainoastaan yksi ja sekin yleisessä sarjassa valmiilla autolla. Tänä vuonna painostus osallistumiseen on kovempaa kuin koskaan. Otaniemestä on osoitettu jo kiinnostustakin. Muita ylioppilaskuntamme tapahtumia kiltamme järjestää vuosittain kiertävän järjestyksen mukaan. Tänä vuonna ohjelmassa on myös Kirkastusjuhlat 12.-13.3, jossa syvennetään sisarkiltojen välistä tuntemusta hyvässä hengessä.

Killan hallitus ja toimihenkilöt muodostetaan kovasti samoin periaattein kuin muuallakin. Erilaisia nimikkeitä meillä lienee hiukan vähemmän, koska mm. toimittajaporukka puuttuu meiltä täysin. Hallituksessa on tällä hetkellä 11 henkeä ja toimareita jokseenkin toinen moka. Ulkoisia tunnusmerkkejä ovat oranssit haalarit, joissa on vuosittain vaihtuva selkälogo. Virallinen logo muodostuu hammasrattaasta, momenttikuvaajasta ja KRK ry - sekä Lappeenranta -teksteistä. Lappeen Rantalainen teekkarilakki on 7-kulmainen (yksi kutakin tekniikan koulutusohjelmaa kohti) ja kokardina on ylioppilaskunnan tunnus, aalef -merkki. Lakin sisusta on karjalaisittain punamusta. Punamusta on myös ylioppilaskuntamme virallisen laulukirjan nimi.

Mikä: Koneenrakennuskilta ry

Perustamisvuosi: 1974

Ylioppilaskunta: Lappeenrannan teknillisen yliopiston ylioppilaskunta, LTKY

Tuntomerkit: oranssit haalarit, 7-kulmainen tupsulakki

Kiltalehti: KRK:sta Kajahtaa (yksi numero vuodessa, painos jotakuinkin saapuvien fuksien määrän luokkaa)

Jäsenmäärä ja sisäänotto: 500 / 40-80

Erikoisuudet: KRuisinKi, ponteva laulu, ajoittainen alastomuus

Mistä löytyy: www.koneenrakennuskilta.fi, #krk@IRCnet

"Kun mä fuksina tänne taapersin, en tiennyt mitä sähkö on" lauletaan sähkökilttojen SIK-hymnissä. Laulu kuvaa aika paljon tunnetilaa, joka mulla oli kun tulin TTY:lle opiskelemaan sähköteekniikkaa. "Meni innosta pieni pääni sekaisin, laulukirja oli tarpeeton" Aloitin opinnot suurella innolla ja sotkeuduin samalla skillan toimintaan. Olin mukana jäynäämässä ja fuksitoiminnassa, mutta kuitenkin "kavaletti, nabla ja kosinifii oli öisinkin mielessä" eli opiskelujakin tuli tehtyä. Nimimerkillä smägäri vahingossa läpi, hups! Mutta kuitenkin todellista mielenkiintoa, tai elämäni alaa sähköltä ei löytynyt. "Hetken taistelin, itkin, sitten ymmärsin tässä jotakin on pielessä" eli päädyin wappusihteeriksi ja sain aikaa miettiä asioita.

"Sillä arvonimi teekari sovi sulle ei, jos Maxwell aikasi vei, kylmää kaljaa juo ja nauti nuoruudesta" Niin. Pitäisi nauttia nuoruudesta, mutta Maxwell aiheutti mulle vaan päänsärkyjä, joten päätin kokeilla lukea automaatiotekniikan kursseja. Hetken mielenhäiriössä päädyin hydrauliteekniikan perusteet kurssille ja siitä tuli mun uusi elämäni rakkaus ja innostuin asiasta oikein kunnolla. Tänä syksynä menin juttelemaan kandidyyöstäni ja samalla selvisi etten saisi hydraulikkaa dippavaiheessa. No se ei käynyt mulle, sillä tämän hetkinen unelma-ammatti olisi nimenomaan huvipuistolaitesuunnittelija, joten ei auttanut kuin ruveta suunnittelemaan Koneelle vaihtoa, ja samalla päätin myös vaihtaa kotikiltani Koneenrakentajakiltaan.

"Koneenrakentajakilta vetää viinaa joka ilta" no katsotaan mitä hallitusvuosi, joka tuli itselleni ihan puskista, tuo tullessaan. Voin sanoa että eka kokous kyllä jännitti, mutta täytyy sanoa että KoRKista löytyy

SÄHKÖTEEKKARISTA

Koneteekkariksi

reilua porukkaa ja olen kotiutunut paremmin kuin hyvin. Kertooahan jo haalereiden värikin jo jotain, nimittäin olen aina pitänyt punaisesta "Ja haalarit on punkut ja niis ei viihdy runkut" odotan innolla omia punaisia haalareita ja päivää jolloin ne saa pukea päälle. Olo on kuin fuksilla, vaikka tämmönen vanha teekkarinretku olenkin ja ei noita laulussa olevia runkkujakaan ole näkynyt vielä.

"Ja yritystä riittää ja raksan pojat kiittää" no en nyt noista raksan pojista niin tiedä, mutta kuitenkin konetyttönä on ihan mukavaa olla. Konetytöt ovat todella mukavia ja kyllä ne konepojatkin (ne joita tunnen) vaikuttavat ihan mukavilta ja varsin charmanteilta nuorilta miehiltä.

"Kiltahuoneellansa majailee konekansa" siis myös mä. Olen löytänyt itselleni sopivan opiskelualan ja porukan jonka kanssa voisi muutaman virvokkeen ottaakin.

TEKSTI: TERHI ALA-VIITALA

NOT JUST
LIFTING THINGS,
BUT ENTIRE
BUSINESSES

Innovative and technically skilled employees constitute our key resource for creating growth and being number one in the crane industry.

Konecranes is a world-leading group of Lifting Businesses™, serving a broad range of customers, including manufacturing and process industries, shipyards, ports and terminals. Konecranes provides productivity-enhancing lifting solutions as well as services for lifting equipment and machine tools of all makes. In 2008, Group sales totaled EUR 2,103 million. The Group has 9,600 employees, in 485 locations in 43 countries. Konecranes is listed on the NASDAQ OMX Helsinki Ltd (symbol: KCR1V).

KONECRANES®
Lifting Businesses™

Winter edition

Tähän mennessähän juttusarjassa on ko-keiltu jo vaikka mitä: judoa, rokkikonserttia, leipomista, autoja, cartingia, you name it, we've done it! Tällä kertaa päätimme ottaa ilon irti talvesta, kun sellainen kerrankin on pärrähtänyt Suomeen ja lähdimme kokeilemaan Herwannan talviurheilumahdollisuuksia.

Ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua, kun suunnittelimme mahtipontisesti saman päivän aikana ehtivämme hiihtää, lasketella, hypätä mäkeä, pulkkailla, pelata kyykkää, luistella ja vielä curlingin piti mahdollistaa ohjelmaan. Lajivalikoimaa katsoessa voisi kuvitella, että karsimme Olympialaisten edustuspaikoista. Joskin MinttuDoping oli näissä kisoissa sallittu aine.

Loppiaisen tultua totesimme, että ehkä lajivalikoimaa kannattaisi hivenen supistaa, sillä yhden päivän aikana emme ehdi millään käydä kaikkia lajeja läpi. Niinpä jätimme mäkihypyn ja laskettelu ammattilaisille ja päätimme kokeilla millaiset vauhdit saa pulkkaan Näyttelijänpuistossa, kuinka karttu lentää Konetytön kädessä ja onko meissä pätäkäään Kiira Korven verta. Kisojen viralliseksi ruokapaikaksi valikoitui eräs Arkkitehdinkadulla sijaitseva kebabruokakohde. Mukaan testiin lähti Annamajja, Terhi, Anne, Sanna, Riikka, Aino ja Anna

Ensimmäiseksi iki-ihanat Konetytöt suuntasivat Näyttelijänpuiston pulkkamäkeen testaamaan liuku-

"LUISTELUSTA EI OIKEIN VOI SANOA MUUTA YLISTÄVÄÄ KUIN SEN, ETTÄ KUUKAAN EI KAATUNUT"

reiden, pulkan ja muovipussin luistokykyä. Mäki tuntuu olevan paikallisten tavisurheilijoiden ja jopa junnujen suosiossa, sillä väkeä riitti. Totesimme

mäen myös sopivan aloittelevalle kumparelaskijalle, sillä se verran siellä riitti möykkyä matkalla. Kaikkien laskuvälineiden luisto oli erinomainen, mutta pulkalla sai laskutavasta riippuen luotua itselleen lumipesun. Kauhean kätevää! Varoituksena puistosta: Mäen alarinteessä on metsä, sinne ei kannata laskea.

Seuraavaksi päätimme siirtyä kartun heitännän pariin. MM-kilpailutkin olivat aivan ovelta ja korkeanpaikan leiri oli vielä järjestämättä. Koska olimme jo raahanneet työllä ja tuskalla setin pulkkamäen alle, niin päätimme myös pelata siellä. Mahdollisuudet kyykän ja luistelun yhdistämiseenkin olivat olemassa, mutta päätimme jättää luistinradan muille urheilijanuorukaisille ja pelata sivummassa. Pelit sujui hienosti ja totesimme, että

K O K E I L E E

joukkueemme taatusti pärjää huonommilleen MM-kisoissakin (toim.huom. Konetyttöjen sijoitus oli 103. naisten sarjassa).

Kyykän jälkeen Arkkitehdinkatu kutsui jo kovin nälkäisiä urheilijanuoria ja pian tytöillä olikin edessään herkulliset pitsat, kebabit ja kanat. Lämmittelimme jäseniämme ja sulatimme lumet hupuistamme ja jatkoimme taas matkaa kohti luistinkenttää.

Herwannasta ei luistinradat lopu kesken. Kävelet ovesta ulos ja johonkin suuntaan 500 metriä niin aika lailla pitäisi jo olla luistelumahdollisuudet käsillä. Konetytöt kuitenkin valitsivat kohteeksi Ahvenisjärven kentän. Tuon KoneCupin kodin ja killan lätkävuoron sydämen. Kaikille tytöille oli valikoitunut kotoa mukaan valkoiset luistimet! Lähes poikkeuksetta aina on joukossa yksi, joka luistelee hokkareilla, mutta tällä kertaa ei. Pakko myöntää, että välillä sitä katsoo luistelevia lapsia ja miettii: Onko tuo todella noin vaikeaa? Ja onhan se! Siitä oli kyllä Kiira Korpi yhtä kaukana kuin on Raimo Helminen killan lätkävuorolta! Luistelusta ei

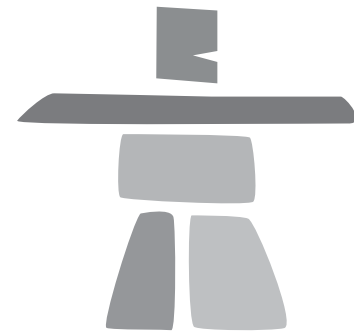
oikein voi sanoa muuta ylistävää kuin sen, että kukaan ei kaatunut. Mutta ei luisteluissa ihan turha ollut. Nappasimme kuitenkin kuvan jäädytysraktorista! Ja lähes Kiiran elkeisiin ylsi Sanna, joka paljasti meille joskus luistelleensa ihan joukkueessa. WOW!

Luistelun jälkeen oli vuorossa välikuolema ja sauna. Hajaannuimme hetkeksi vain kokoontuaksemme takaisin yhteen Las Vegasiin. Vegasissa käytiin vielä

tämän harjoitusleirin tiukimmat kisat kun konetytöt ottivat toisistaan mittaa (pöytä)Curlingissa. Määriksiä ei nähty liian montaa. Kivi ei ollut nännin päällä kaimissään vaiheessa ja poistot tehtiin aina täysillä. Silti näytimme uskottavasti siltä, kuin tietäisimme, mitä olemme tekemässä.

Lopputulemana voidaan todeta se mitä jokainen Herwannassa asuva jo tietääkin. Täältä ei ole mitään tarvetta poistua. Talviurheilun takiaakaan. Edes Alpeille. Niille oikeille siellä Keski-Euroopassa.

konetytöt 2010

TEKSTI JA KUVAT: KONETYTÖT

TEKSTI: ILKKA HURU

Hurun keittiössä

Päätoimittajan hengittäessä niskaan on pakko aloittaa kirjoittamaan juttua lehteen ja oikolukija saattaa sirpaloitua kirjoitusvirheisiin. Dedikset on tehty ylitettäviksi, vai miten se meni. No jaarittelu sikseen ja itse asiaan. Kaikkihan on telkkarissa tai netissä törmännyt suuriin ruoka-annoksiin, joista tähänkin juttuun idea kehittyi. Kannattaa muuten tsekata juutubesta käyttäjästä furiospete123 vähän syömisen mallia ;>

Taisteluaareenana toimii tällä kertaa Tarjanteenkadun penthouse, jossa Joel ja Atro pitävät majaansa. "Fuksi" oli päättänyt myös leipoa jonkinsortin pullia jälkiruokaiksi. Jutun aiheena toimii Hampurilainen. Isolla, koska se on iso.

Kaupasta ei suoraan saa tarpeeksi isoa hampurilaissämpylää, joten se pitää leipoa itse. Sämpylä valmistettiin hiivaleipäreseptillä, joka kaikkien yllätykseksi löytyi jauhopaketin kyljestä. Kannattanee varautua leipomistouhuihin hiivasämpyläjauhoilla, klimpillä voita ja ripauksella hiivaa. Sämpylä leipomiseen en nyt kiinnitä huomiota sen enempää, se ei kuitenkaan mikään ameriikan temppu ole. Sämpylästä leivottiin uunipellin kokoinen, ei kannata tehdä liian paksua, jotta se kypsyy sisältäkin. Jälkeenpäin huomioitiin, ettei sämpylästä kannata tehdä koko uunipellin kokoista, vaan jättää noin 3 senttiä vapaata reunoille.

Pihvi valmistettiin itse metsästetyn kanadialaisen piisamirottamajavan jauhetusta kankusta*. Pihviin kannattaa lisätä mausteita oman maun mukaan, pippuria, suolaa, sipulia jne. Jauhettua lihaa tähän pihviin käytettiin arviolta 1,1 kiloa. Koska tarpeeksi suurta paistinpannua ei löytynyt, jouduttiin pihvi kypsyttämään uunissa. Pihvistä kannattaa tehdä koko pellin kokoinen, se vetäytyy hieman kasaan kypsyttyessään, jolloin se on lähes samaa kokoa sämpylän kanssa.

Haastavin osuus Hampurilaisen valmistuksessa on sämpylän halkominen. Tässä vaiheessa kannattaa olla huolellinen, ettei sormen palasia päädy hampurilaisen väliin tai koko sämpylä leviä käsiin. Kun sämpylä on onnistuneesti saatu halkaistua, asetetaan pihvi pohjapalasan päälle. Tähän on sitten hyvä kasata lisukkeita. Salaattia, punasipulia, pekonia (suosin rasvakeitettyä pekonia, mutta harmittavasti penthousesta ei rasvakeitintä löytynyt, joten jouduin tyytymään pannulla paistettuun), majoneesia, juustoa ja mitä nyt kukin hampurilaisensa väliin haluaa laittaa.

Tällä kertaa valmistui hampurilainen, se mitä ensi kerralla valmistuu voi olla sinun käsissäsi. Aikaisemmista jutuista saamani massiivisen palautevuoren innoitamana pyydänkin tässä nyt ehdotuksia seuraavaksi valmistettavaan ruokaelämykseen. Palautetta saa lähettää postilla, sähköpostilla tai vaikka tekstiviestillä.

*(Todellisuudessa käytetty liha oli halvinta possun jauhe-lihaa S-marketin lihahyllystä. Yhtään eläintä ei vahingoitettu ruokaa tehdessä.)

"KORVAPUUSTIEN SALAISUUS ON JUURI TÄSSÄ, ETTÄ NIITÄ EI LYÖDÄ VAIN PALLURAINA PELLILLE JA UUNIIN"

LÄSKI LEIPOO

TEKSTI: JOEL TIRKKONEN

Jouluna tuli taas käytyä mummolassa tervehtimässä terässisaruksia (mummoa ja sen siskoa), tuolla kaukana pohjois-savon mualla, Iisalammella. Tiedä sitten kuinka savolaista herkkua korvapuustit ovat, mutta joka kerta niitä on saanut herkutella vierailun yhteydessä, ja useimmiten niitä on päässyt itsekin vääntämään. Nyt onkin sitten aika raottaa maailmalle hieman näiden herkkujen salaisuutta, vaikka tällä kertaa taru taitaakin olla totuutta ihmeellisempi...

Pohjana toimii siis perus pullataikina, joka menee jotakuinkin näin: Lämmitetään purkillinen maitoa kädenlämpöiseksi ja liuotetaan palanen hiivaa sekaan. Otetaan köntti voita, lämmitetään mikrossa ja heitetään sekaan parin munan kanssa. Pälle ripaus suolaa, lähes tangollinen kardemummaa, kasa sokeria ja kunnan pussillinen perus vehnäjauhoja. Joku voi myös tykätä tehdä jauhosekoitusta kakkujauhojen kanssa, mutta tässä mentiin pelkästään vehnäjauholla. Ja viimeistään tässä vaiheessa on hyvä pestä kädet, sillä nyt fistataan, ja kunnolla.

Ei tosin liian kunnolla, sillä taikinaa ei pidä rusikoida aivan kivikovaksi, notkeuttakin on hyvä jättää, jotta niitä puusteja pystyy vielä puremaan. Onneksi tällä kertaa vaivaaminen ei mennyt yli, ainakaan liikaa. Sitten taikina kohoamaan (ei tarvitse laittaa lämpimään veteen, jos maito on ollut sopivan lämmintä alussa) noin puoleksi tunniksi.

Ja sitten taikakaulin esiin, ja loihtimaan. Korvapuustien salaisuus on juuri tässä, että niitä ei lyödä vain palluraisina pellille ja uuniin, vaan niistä tehdään vähintäänkin taidetta muistuttavia, uniikkeja reliikkejä, joissa silmä lepää ennen kuin suu ahmii ne sisuksiinsa. Ainakin jos leipuri osaa hommansa.

Näitä loitsuja varten tarvitaan tarpeeksi suuri pöytä,

jolla kaulia taikinaa levyksi. Kohonnut taikina jaettiin kolmeen osaan, ja jokainen osa kaulittiin n. 80x30cm levyksi, silläläilla noin puolen sormen paksuiseksi. Sitten sulatettiin taas hieman voita mikrossa ja peitettiin koko taikinalevy voilla, jonka jälkeen ripoteltiin levyn päälle nätti kerros kanelia, ja perään yhtä siro kerros sokeria.

Seuraavaksi levy rullattiin leveyssuunnassa yhdeksi pitkulaksi (kannattaa vähän nipistää rullaa kiinni), jonka jälkeen pitkula leikattiin veitsellä vinottain (tärkeä kohta korvapuustien ulkonäön vuoksi) mukavan kokoiseksi palasiksi, niin, että jokaisen veitsenviillon jälkeen veistä käännetään 90 astetta. Nyt sinulla pitäisi olla, pääpaloja lukuun ottamatta, nätin puolisuunnikkaan muotoisia taikinanpalasia. Nyt jokainen taikinanpalanen käännetään pidemmän samansuuntaisen sivunsa puolelta kyljelleen, ja painetaan sormella keskeltä, että palanen leviää mukavasti. Reunapaloille voi keksiä jotain kivaa, tai lyödä ne vaikka yhdeksi puustiksi.

Enää tarvitsee vain laittaa puustit pellille, antaa kohota hetki, laittaa päälle muna ja raesokeri (munan sekaan kannattaa laittaa tippa vettä, niin sutiminen helpottuu) ja lyödä uuniin. Uunin lämpötilaa joutuikin hetken arpomaan, kun Iisalammella käytetään aitoa leivinuunia, jonka lämpötilaa ei kai koskaan ole sen tarkemmin mitattu. Mutta, 5-10min 200 asteessa tuntui toimivan aivan hyvin, ei tosin kannata laittaa peltiä aivan ylimmälle tasolle, muutamista korvapuusteista kun suli raesokeri kokonaan pois tässä tapauksessa.

Näin, herkullista. Nyt jokainen pääsee itse tekemään ovat korvapuustinsa. Suosittelen nauttimaan näitä herkuja joko ison maitolasillisen tahi kuuman kahvin kera, tietysti ensin pääruuaksi hurun reseptillä tehtyä mahtiporilaista!

TEKSTI: ATRO HAPPONEN

KUVAT: JÄRKKO KOSUNEN

heräämisen jälkeen.

Keski-ikään päässeenä killalle on muodostunut ja muodostuu edelleen hienoja perinteitä. Tänä vuonna kiinnitimme Koneenrakentajakillan ritarikunnan ketjuun messinkiprikat, joita on yksi jokaista killan kunniajäsentä kohti. Juhlapuhujana toimi vanha kiltta- ja yo-kunta-aktiivi Jarno Hellman, joka viljeli puheessaan hyviä elämän viisauksia opiskelusta ja kerhotoiminnan hyödyistä meille keltanokille. Kiitokset Jarnolle osallistumisesta ja jumalaisesta puheesta! Kauniimpaa sukupuolta puheellaan hellitteli "Hanska" Rehn, jolla pysyi tällä kertaa myös perunat hallussaan.

Kunnon vuosijuhlasitsit ei ole mitään ilman hävytöntä bändiä. Juhlaan saimme kiinnitettyä vuoden humppamagneetin, Nisse P. ja tankkaavat runoilijat nimisen kvartetin, joka viihdytti yleisöä koko rahan edestä. Bändin rautaisesta taidosta kertoo, että eräs parkettien partaveitsi jammaili humpan tahtiin mötköt valloittavaa ilmakitarasooloa ja polvi sanoi keskenkaikeksen poks. Nisse P:n lisäksi jatkoille oli koottu toinen yhtä ultimaatti shöy. Jos joku ei ole joskus tykännyt englantilaisesta hevimusiiikista, jatkojen jälkeen se ei pidä paikkaansa. Täysin kahdestaan soitettu ja seitsemän Microcuben avulla höyrytetty Iron Maiden duo räjäytti pankin täysin. Allekirjoittanut ei ole nähnyt vastaavaa meininkiä sitten päiväkodin mehukestien. Toivottavasti herrat jatkavat yleisölle kettuilua ja oikeaa hauskanpitoa jatkossakin!

Kokonaisuudessaan 42 vuosijuhlasitsit olivat mitä mainioimmat. Meininkiä oli enemmän kuin toivoi, ruoka oli huomattavasti parempaa kuin Hurun keittiössä, sai kumota pohjanmaan kautta professoriemme kanssa ja nauraa katketakseen. Jotkut valittivat myös akuuttia lyhytaikaista dementiaa juhlien osalta. Itse mielestäni en kuulu tuohon joukkoon – ainakin jatkoille asti. Lukujen muodossa voisin todeta, että juhlat olivat myös siltäkin osin onnistuneet, että ilmeisesti juhlan aikana posliinipuhelinta soittaneiden määrä taisi laskea dramaattisesti. Muut puhelut lienee pysyneet ennallaan. Suurkiitokset vielä juhlatahdollistaneille nakkifukseille sekä Annalle ja kelpo-Reimalle.

Ensi vuotta odotellessa.

Tuli fuksit, tuli syksyn pimeys, tuli joulukuu. Joulukuu – tuo lukuisten pienien porsaiden käänköpaikka – on suuren juhlan aikaa. Enkä tarkoita nyt partamiehen synttäreitä, jolloin känninen pukki tuo terveiset räkälästä tai patrioottista päivää, jolloin julkimonaiset kilpailevat keltaisen lehdistön huomiosta vessapaperista tai vanhojen b-luokan leffojen kasettinauhoista tehdyillä kötöstyksillä. Joulukuussa vietetään tunnetusti vuoden kovimmat kinkerit. Nimittäin KoRKin myyttiset vuosijuhlasitsit.

Juhlien takana oli luku 42. KoRK on siis päässyt naisten keski-ikänsä kriisistä jo yli ja aikaa vaihdevuosiin on vielä – ainakin hitusen. Ja ei tämä muutenkaan ole aivan mitätön luku – päinvastoin. Eräs brittiläinen kovan luokan kirjailija muotoili joskus hienosti, että luku 42 on: "Vastaus elämään, maailmankaikeuteen ja kaikkeen muuhun sellaiseen". Itse voin todeta, että 42 antoi vastauksen kysymykseen, miksi juhlia seuraavana päivänä oli niin rapsakka olo. Muutenkin tästä hienosta lausahduksesta voisi päätellä, että vastaus kaikkeen löytyy tänä vuonna jostakin KoRKin tapahtumasta tai vaikkapa kiltahuoneelta. Enää ei tarvitse keksiä paskoja tekosyitä, luennolle menemiseen. Senkun pönöttää killassa ja antaa vastauksen tulla.

Eriyistä kiihkoa juhlia ennen herätti kysymys, mikä kiltta kaivaa verta nenästään tuomalla 0,4999992... kuutiota saharan hiekkaa sekä ilmatäytteisen etäisesti naissukupuolta fyysisesti muistuttavan kumihahmon kilttaamme. Parin unettoman yön jälkeen juhlissa paljastui, että rakkauttamme kaipaa naapurikiltamme Indecs. Te tanssilattijoiden pienet käsien heiluttelijat, kiitos hienosta lahjasta! Idea oli oikeasti loistava plus saimme joka konepojan barbaran (joka muuten roikkuu tällä hetkellä epämääräisesti hirtettynä katossa). Mutta olkaa varuillanne, vastaisku voi koittaa hetkenä minä hyvänsä :P

Juhlapaikkana toimi ihka oman firmamme Juvenksen ravintola Pyykinhovi. Juhlapaikka oli sopivan teollinen ja kolkko Koneenrakentajakillan juhlille, mutta taas tuli todettua, että mitä arkisempi ja rujompi paikka normaalisti, sitä infernaalisempi meno (ja laitamyötäinen) – ainakin KoRKilla. Juhljoita oli kuin Sahalahden markkinoilla ja juhlijoilla näytti olevan keskimäärin hauskeempaa kuin mustalaisilla työleirillä. Ja mitkä ruoat! Alkuruoka upposi kuin 100 jänistä ja pääruoka teki tehtävänsä kuin väljähtynyt kalja heti

Pian nro 1 Suomessakin.

CNC-TEKNIikka

www.cnetekniikka.fi

Hallitus ja toimarit

2010

Uusi hallitus on häärinyt jo useamman kuukauden kansan iloksi, suruksi ja häpeäksi. Nämä luettuasi ainakin tiedät, ketä nykäistä hihasta hädän hetkelä.

Kuka olet ja monettako vuotta olet?
Mitä olet?
Miksi olet?
Parasta tehtävässäsi?
Lempijuhlapyhäsi?

Hannu Virtanen, tokaluokkalainen
Koneenrakentajakillan PJ
Jäsenistön armosta yleiskokouksen valitsemana.
Ympäröivien hallitusaktiivien henkilökohtaisten erityisominaisuuksien silmitön hyväksikäyttö killan hyväksi.
Pre-Pikkujoulu

Antti Viinikka, tarpeeksi monta.
VeePeeJiii
Koska voin.
Kiistaton auktoriteetti ja kokouspullat
Suomalaisen työn päivä.

Huru, 4. vuosi
Alkoholisoituneiden solujen muodostama sihteeri.
Jotta oppisin wordin salat.
Kuunnella muiden nillitystä.
Torstai

Happosen Atro ja pidän pystyssä kolmea sormea.
Olen kiltamme Sauli Niinistö - tosin en kyllä kokkari.
Jonkun pitää olla se kusipää joka torppaa kaikki hienot ja mahtavat hankinnat budjettiin vedoten
Tässä hommassa oppii tuntemaan kokonaiskuvan killan toiminnasta aika hyvin. Ettei melkein paremmin kuin itse PJ. Lisäksi mulla on oma sihteeri ja ensi talven ilmainen bahaman matka...

7.1.5517

Olen Anne, syntynyt ysärillä ja fuksi.
Talouskinnas eli taloussihteeri.
Kännissä ja läpällä. Eiku kiltahommat
kiinnostaa ja on kivaa.
Oppii talousjuttuja.
24/7

Olen Kaisa, konetyttö ja toinen vuosi menossa
Excuvastaava
Viime vuonna olin excutoimarina ja se oli tosi kivaa!
Halusin tehdä vastaavaa hommaa tänäkin vuonna.
Excut! Parasta on hyvä porukka ja kaikki ne legendaariset
sattumukset mitä reissussa sattuu ja tapahtuu.
Wappu.

Terhi Alaviitala, 5. vuotta. Sähköllä aloittanut, nyt olen koneella
Killan Tapahtumavastaava
Hyvä kysymys. Ei-sana ei kuulu sanavarastoihin ja onhan noita
tapahtumia ja vuosijuhlia muutamat järjestetty, niin miksi ei.
Kivoihin koneteekkareihin tutustuminen ja se että saa taas järjestää
vuosijuhlia. Jei :)
Itsenäisyyspäivä tai Wappupäivä

Igor (tottelee myös nimeä Matias Syrilä), 2. vuosi.
Fuksitoimari, satunnaisesti myös urpo.
Haluan opettaa fukseille TTY-elämän suuret salat.
Saa pitää hauskaa fuksien kanssa.
Se sekava juhlapäivä siinä toukokuun alussa.

Olen Reima Leskinen, neljännen vuoden opiskelija, kolmatta vuotta
kiltatouhuissa mukana.
Pääasiassa happea, vetyä ja hiiltä. Toimin killan ATK-vastaavana.
Jos tämän varsin laajan ja syvällisen kysymyksen rajaa koskemaan
toimarihommaani, syy liittyyneen pitkäaikaiseen mielenkiintooni ja har-
rastuneisuuteeni tietotekniikkaa kohtaan.
Tietotekniikan ylläpito tarjoaa mielenkiintoisia ja monipuolisia
haasteita murehdittavaksi.
Kaatuneiden palvelimien ja sammuneiden tukihenkilöiden muistipäivä.

Annamajja Rönkkö, N. Vuosikurssi sekä opinnoissa että killassa
Päätoimittaja
Koska halusin uudistaa KoRKkiruuvia niin sisällöltä kuin levitysmuodoltaan.
Juttujen kinuaminen 3kk Deadlinen jälkeen...
Wappu ja etenkin Wappuaatto kun saa taas pitkän talven jälkeen painaa
Teekkarilakin kutreilleen.

Olen Joel, kolmatta vuotta
Alumiinia
Perinne velvoittaa
Näkee niitä ihmisiä, jotka joutuvat epä-
onnekseen olemaan työelämässä
Vapaapäivä

Kariniemen O-P, 4. läsnäolovuosi
Neljättä vuotta killan toimija, tällä kertaa kv-vastaava
Vaihto-opiskelu Unkarissa sekä kv-tutorointi TTY:llä veti tahtomattaan
mukaan kv-vastaavaksi
Parasta on tutustua ihmisiin ja muihin viidakon eläimiin ympäri karttaa.
Pi-day 3/14, Valburgin päivä 5/1 tulee heti perässä.

Mane ja n2 vsk.
Ma ole kova Kiltavastaava.
Täällä tulee asusteltua enemmän kuin
kotona, niin pidetään paikat stondiksessa.
Sai uuden unipaikan...
Joku joulun ja juhannuksen välissä...

Anna Holm ja 4. vuosi
Tiedotus- ja opintovastaava
Nyt on nähty jo vuosijuhlat, sitsit ja excut, joten halusin hieman
pienemmän pestin. Myös opintoneuvojan roolissa on hyvä olla
tiedotus- ja opintovastaava.
Kun tietää lähes kaikesta kaiken ja saa neuvoa muita opintoasioissa.
Kai se vappu on, myös juhannus tulee kovana kakkosena.

Suurosen Jonne, toista vuotta TTY:llä ja ensimmäistä Korkilla.
Pääasiassa Killan yritysysteistyöhenkilö mutta myös se jäädytetty pelipaita jäähallin katossa
Halusin olla mukana killan toiminnassa ja päästä perille oman alan yrityksistä joten kyseinen toimi sopi minulle mainiosti.
Oman alan yrityksiin tutustuminen ja niiden erityisesti opiskelijoille tarjoamien mahdollisuuksien kartoittaminen. Myöskin se fiilis kun nimet on sopparissa.
Sunnuntai, 7. päivä toukokuuta 1995

Lehdon Riku ja ensimmäistä vuotta porskutellaan Limumies, toivon mukaan vielä hyvä sellainen Fetissi 0,35 lasisiin kokispulloihin
Uudet ihmiset ja homeisten tölkkien palautus krapula-aamuna
Jos sunnuntai kelpaa, niin sitten se! Pyhäpäivä se ainakin on. Kai silloin voi juhliakin.

Janette Lankoski, ensimmäistä vuotta Korkin XQ-toimari
Halusin olla jotenkin Korkin toiminnassa mukana, ja minua kysyttiin juuri haluamaani tehtävään
Tässä tehtävässä pääsee näkemään yrityksiä eri puolella Suomea ja saa pitää hauskaa porukassa ööh, sanotaan vaikka perus joulu :D

Myös seuraavat henkilöt häävävät toiminnassa mukana:

Pitkäsen Jani, noin toista vuotta opiskelemissa.
Olen KoRKilla sekä liikunta- että kopiokonevastaava.
Kaiken näköinen oheisohjelma tasapainottaa kivasti koulunkäyntiä.
Saa tehdä ja touhuta monenlaista vastuullista hommaa, mikä hyödyttää muitakin kuin vain itseä.
Suattaishan tuo olla vaikka wappu

Jesse Niemi, ensimmäistä vuotta Korkin saunatoimari
Lähdin kähmintäsaunalle tapahtuman nimen antaman vaikutuksen vuoksi, ja saunatoimariksi koska saunominen ja sen oheistekemisistä ovat lähellä sydäntäni
Tässä tehtävässä pääsee tekemään ja näkemään kaikenlaista ja saa pitää hauskaa porukassa Uusivuosi

Simo Kauppila ja toista vuotta läsnäolevana Kiltakummi
Ajattelen, siis olen v
Se kun nakitetaan siivoamaan kiltta:)
Wappu

HALLITUS TUSAAMASSA TÄRKEÄN NÄKÖISENÄ

KoRK - kaikkien kaveri